

καὶ ἀποπεμπόντων ἡμᾶς τῶν τόπων καὶ μηδεμίαν ἡμῖν φιλόνητον ἀπόκρισιν παρεχόντων. ὡς δὲ ἐπὶ πολὺ ἐπεμένομεν παρακαλοῦντες καὶ λέγοντες ὅτι τέσσαρες ἐσμὲν ἐπίσκοποι τὸν ἀριθμὸν, οὐχ ὕβρεως ἕνεκα ἀπεσταλμένοι, οὐχ ὥστε ἐφύβριστόν τι πράξει τῶν μὴ προσηκόντων, ἀλλ' ὥστε μετὰ πάσης ἀκολουθίας καὶ νῦν ὑπομνήσαι εἰς τὴν εὐαγγέλιον ταύτην ἐκκλησίαν παραγενέσθαι καὶ συνεδρεῦσαι τῇ ἁγίᾳ ταύτῃ συνόδῳ, τελευ- 5
ταῖον οἱ στρατιῶται ἀπέπεμψαν φάσκοντες μηδεμίαν ἄλλην ἀπόκρισιν ἡμᾶς λαμβάνειν, κἄν μέχρις ἐσπέρας ἐκδεξώμεθα ἐν τοῖς προθύροις τῆς οἰκίας. προσέθηκάν δὲ καὶ τοῦτο φάσκοντες διὰ τοῦτο ἴστασθαι ἐν τοῖς προθύροις ὥστε μὴ ἐπιτρέψαι τινὶ τῶν ἀπὸ τῆς συνόδου εἰσελθεῖν, ταύτας εἰληφότες παρ' αὐτοῦ τὰς ἐντολάς.

8 Ἀνύσιος ἐπίσκοπος Θηβῶν εἶπεν· Ἄπερ κατέθετο ὁ ἁγιώτατος ἀδελφὸς καὶ συλλει- 10
τουργὸς Ἰωάννης, ἀληθῆ. ἐπὶ πλείον γὰρ στάντων ἡμῶν ἐν τοῖς προθύροις τοῦ εὐλα-
βεστάτου Νεστορίου, ταῦτα εἶδομεν καὶ ἠκούσαμεν.

M III 1137 4 Δόμνος ἐπίσκοπος Ὀπούντος τῆς Ἑλλάδος εἶπεν· Ἄπερ κατέθεντο οἱ ἁγιώτατοι καὶ
θεοφιλέστατοι ἀδελφοὶ καὶ συλλειτουργοὶ Ἰωάννης καὶ Ἀνύσιος, ταῦτα κάγῳ εἶδον καὶ ἤκουσα.

5 Δανιὴλ ἐπίσκοπος Δάρνεως εἶπεν· Ἄπερ κατέθεντο οἱ θεοσεβέστατοι ἐπίσκοποι, ταῦτα 15
ἤκουσα καὶ ἀληθῆ εἰσιν.

43 Ἰουβενάλιος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· Τῶν ἐκκλησιαστικῶν θεσμῶν ἀρκεῖσθαι
κελεύοντων τῇ τρίτῃ κλήσει εἰς ἀπολογία τῶν καλουμένων περὶ ὧν ἂν ἐνάγοιτο, 20
ἔτοιμοι ἡμεῖς ἐκ περιπτοῦ καὶ τετάρτῳ παραναγνώστικῳ διὰ θεοσεβεστάτων ἐπισκόπων
πάλιν καλέσαι τὸν εὐλαβεστάτον Νεστόριον· ἐπειδὴ δὲ σύστημα στρατιωτῶν περιστήσας 20
τῷ ἰδίῳ οἰκῆματι, ὡς οἱ παραγενόμενοι θεοσεβέστατοι ἐπίσκοποι κατέθεντο, οὐ συγχωρεῖ
προσιέναι, δηλὸς ἐστὶν οὐκ ἀγαθῶι συνειδῶτι τὴν εἰς τὴν ἁγίαν σύνοδον ἀφίξειν παραιτού-
μενος. ὅθεν πραττέσθω τὰ ἐξῆς κατὰ τὴν τῶν κανόνων τάξιν καὶ ὅσα συντελεῖ πρὸς
τὴν σύστασιν τῆς ὀρθῆς ἡμῶν καὶ εὐσεβοῦς πίστεως, ἀναγινώσκεσθω δὲ ἐν πρώτοις ἡ
ἐκτεθεῖσα πίστις παρὰ τῶν συνελθόντων ἐν τῇ Νικαίων ἁγιωτάτων πατέρων καὶ ἐπισκό- 25
πων τῶν τριακοσίων δεκαοκτώ, ὥστε ταύτῃ τῇ ἐκθέσει παραβαλλομένων τῶν περὶ τῆς
πίστεως λόγων τοὺς μὲν συμφωνοῦντας βεβαιωθῆναι, τοὺς δὲ διαφωνοῦντας ἐκβληθῆναι.

Καὶ ἀνεγνώσθη τὸ σύμβολον οὕτως

Ἡ ἐν Νικαίᾳ σύνοδος πίστιν ἐξέθετο ταύτην· Πιστεύομεν εἰς ἕνα θεὸν πατέρα παν-
τοκράτορα, πάντων ὁρατῶν τε καὶ ἀοράτων ποιητὴν· καὶ εἰς ἕνα κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν 30
τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, γεννηθέντα ἐκ τοῦ πατρὸς μονογενῆ, τουτέστιν ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ
πατρὸς, θεὸν ἐκ θεοῦ, φῶς ἐκ φωτός, θεὸν ἀληθινὸν ἐκ θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ

17 ἐντεθεν ἡ θεία σύνοδος ἄρχεται δοκιμάζειν τὰ Νεστορίου δόγματα D in mg.

VM, P [= hk], S, D [= mn], AL¹Λ^cΛ^u

1 ἀποπεμπομένων SD φιλόνητος ἀπόκρισιν VMP ἀπόκρισιν φιλόνητον SD 2 παρε-
μένομεν A 4 ἡ τῶν P μετὰ om. S πάσης VPS τῆς DAA 5 τῇ ἁγίᾳ ταύτῃ S
ταύτῃ τῇ VMP τῇ ἁγίᾳ DA 6 ἡμᾶς ἀπόκρισιν SD 7 μέχρι P 8 μηδενὶ SD 9 ἐντολάς
ὑπεστρέψαμεν M 10—16] ὅμοια τοῦτοισ ἀπήγγειλαν καὶ οἱ ἕτεροι M 10 ἁγιώτατος om. A
11 ἀληθῆ εἰσιν V 11/12 θεοσεβεστάτου καὶ εὐλαβεστάτου P^c θεοσεβεστάτου A 13 μένων VP
τῆς Ἑλλάδος om. A 13/14 καὶ θεοφιλέστατοι om. A 14 Ἀνύσιος] κύριλλος SD καὶ εἶδον A
post 14 extat depositio Iohannis episcopi Augustopoleos in A¹, eadem post 16 in A^u 15 δανιήλος V
δάρεω P 16 ἀκήκοα A *audiu et fateor* A^c 17 ἔγ V μᾶ M κζ S κη' D 18 ἐγκαλοῖντο SD
19 θεοσεβεστάτων AL θεοφιλεστάτων VMPSD 20 πάλιν καλέσαι VMPAA παρακαλέσαι -SD
21 θεοσεβεστάτοι om. D συγχωρῶν S 22 οὐ καθαρῶ DA 23 συντελεῖ MPDA ἐν ὠφελείᾳ
τυγχάνουσι V 23/24 εἰς σύστασιν SD 24 ἀναγινώσκεσθαι P 24—26 ἡ — πίστις παρὰ —
τῶν [om. A] — δεκαοκτῶ [δέκα καὶ ὀκτῶ A] SDA τὰ παρὰ — δεκαοκτῶ VM καὶ τὴν παρὰ — δεκαοκτῶ τῆς
πίστεως ἐκθέσιν P 25 νικαία SDA 26 ἐκτεθείση SD περὶ om. S 29 ἡ — ταύτην om. A
30 τε om. kD 31 τὸν — θεοῦ om. SD 32 πατρός] θῦ SD 32—p. 13, 7 φωτός καὶ τὰ ἐξῆς V

ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο τὰ τε ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ τὰ ἐν τῇ γῆι, τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα καὶ σαρκωθέντα, ἐνανθρωπήσαντα παθόντα καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρῃ, ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ἐρχόμενον κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· καὶ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα. τοὺς δὲ λέγοντας ἦν ποτε ὅτε οὐκ ἦν' καὶ ἔτι γεννηθῆναι οὐκ ἦν' καὶ ὅτι ἔξ οὐκ ὄντων ἐγένετο ἢ ἔξ ἐτέρας ὑποστάσεως ἢ οὐσίας, φάσκοντας εἶναι ἢ τρεπτόν ἢ ἀλλοιωτὸν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, τούτους ἀναθεματίζει ἡ καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ ἐκκλησία.

44 Οὗ ἀναγνωσθέντος Πέτρος πρεσβύτερος Ἀλεξανδρείας καὶ πριμικήριος νοταρίων εἶπεν· Ἔχομεν μετὰ χεῖρας τοῦ ἀγιωτάτου καὶ θεοσεβεστάτου ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου ἐπιστολὴν ep. 4 γραφείσαν πρὸς τὸν εὐλαβέστατον Νεστόριον, συμβουλῆς καὶ παραινέσεως γέμουσαν ὡς 10 οὐκ ὀρθὰ φρονούντος αὐτοῦ, ἦν, εἰ κελεύσειεν ὑμῶν ἢ ὀσιότης, ἀναγνώσομαι.

Ἀκάκιος ἐπίσκοπος Μελιτηνῆς εἶπεν· Ἐπειδὴ ὁ εὐλαβέστατος καὶ θεοσεβέστατος L III 462 πρεσβύτερος Πέτρος ὁ τὴν ἀρχὴν τῆς διηγήσεως ποιησάμενος ἔφησεν ἐπεστάθαι τινὰ παρὰ τοῦ θεοφιλεστάτου καὶ ὀσιωτάτου ἐπισκόπου Κυρίλλου πρὸς τὸν εὐλαβέστατον Νεστόριον ὡς οὐκ ὀρθῇ διδασκαλίᾳ χρώμενον, ἀκόλουθον καὶ ταῦτα ἀναγνωσθῆναι. 15

Καὶ ἀνεγνώσθη καὶ κεῖται ἐν τοῖς προλαβοῦσιν, ἧς (οὕτως περιέχει) ἡ ἀρχή· Καταφλουαροῦσι μὲν, ὡς μανθάνω, τινὲς τῆς ἐμῆς ὑπολήψεως ἐπὶ τῆς σῆς θεοσεβείας καὶ τὰ λοιπά.

Καὶ μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆναι τὴν ἐπιστολὴν Κύριλλος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ἦκουσεν ἡ ἅγια καὶ μεγάλη σύνοδος ὧν ἐπέστειλα τῷ εὐλαβεστάτῳ Νεστορίῳ, συναγο- 20 ρεύων τῇ ὀρθῇ πίστει. διάκειμαι δὲ ὅτι κατ' οὐδένα τρόπον ἐκβεβηκῶς ἀλίσκομαι τὸν ὀρθὸν τῆς πίστεως λόγον ἢ γοῦν παραβεβηκῶς τὸ ἐκτεθὲν παρὰ τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης M III 1140 συνόδου τῆς κατὰ καιροὺς ἐν τῇ Νικαέων συνειλεγμένης σύμβολον, καὶ παρακαλῶ τὴν ὑμετέραν ὀσιότητα εἰπεῖν πότερον ποτε ὀρθῶς καὶ ἀνεπιλήπτως καὶ συμφώνως τῇ ἁγίᾳ ἐκείνῃ συνόδῳ τὰ τοιαῦτα γέγραφα ἢ μή. 25

45 1 Ἰουβενάλιος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· Ἀναγνωσθείσης τῆς ἐκτεθείσης ἁγίας πίστεως τῆς ἐν Νικαίᾳ καὶ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ ἀγιωτάτου καὶ ὀσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου, καὶ τὰ παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου ἐκτεθέντα σύμφωνα εὐρηνταὶ καὶ τούτοις τοῖς εὐσεβέσι δόγμασι συντίθεμαι καὶ συναινῶ.

44—49 lecta sunt multis omissis in collatione VI concilii quinti [L V 517—534 = M VIII 308—328] 20—p. 14, 12 extant in Gestis Chalcedonensibus [L III 164 = M VI 665, Δ^w = Vindob. hist. gr. 27 Δ^m = Ven. 555 Δ^p = Paris. 415, Λ^k = uersio antiqua, Λ^r = uersio a Rustico correcta]

VM, P [= hk], S, D [= mn], ΑΛ¹Λ²Λ³

1 τε om. SD 2 καὶ² om. A 3 σαρκωθέντα καὶ ἐνανθρωπήσαντα A παθόντα ταφέντα P 4 τοὺς om. A τὸ πᾶν τὸ ἅγιον MPSD 6 φασκόντων A 7 τούτους om. A καὶ ἀποστολική om. A 8 μβ M καὶ — νοταρίων om. A πριμικήριος VM^{cor} PSD 9 μδ V θεοφιλεστάτου SDA 11 ἡ ὑμῶν A ἡμῶν ἢ S ἀναγνώσομεν PA^{1c} 12 ἐπειδὴ δὲ P καὶ θεοσεβέστατος VPA καὶ θεοφιλεστάτος A om. MSD 13 πρεσβύτερος om. SD ἀπεστάθαι MPAΛ¹¹ τινὰ om. S 16 Καὶ — ἀρχῇ] ἀντίγραφον ἐπιστολῆς γραφείσης παρὰ κυρίλλου πρὸς νεστόριον VMP ἧς — λοιπά om. Λ¹ ἧς — ἀρχῇ scripsi cuius ita principium continet Λ^c ἧς ἢ ἀρχῇ A καθὼς περιέχει ἢ ἀρχῇ τῆς ἐπιστολῆς SD 17 τῆς ἐμῆς — θεοσεβείας om. S 17/18 καὶ τὰ λοιπὰ VPA^c καὶ τὰ ἐξῆς SD om. MA 19 Καὶ — ἐπιστολὴν SDAΛ¹ om. VMPA^{cu} ἐπίσκοπος om. SD Ἀλεξανδρείας om. A 20 ἤκουσεν VPMΔ^{ap} ἐπήκουσεν SDAΔ^w καὶ μεγάλη σύνοδος VMP καὶ μεγάλη αὕτη σύνοδος SDA^{1cu} αὕτη καὶ μεγάλη σύνοδος ΑΛ^{kr} καὶ μεγάλη σύνοδος αὕτη Δ ἀπέστειλα V 21 τῇ πίστει τῇ ὀρθῇ A 22 τοῦ ὀρθοῦ — λόγου P τῶν ὀρθῶν — λόγων D καὶ μεγάλης om. P 23 τῆς om. D 24 ποτε om. Δ 25 τὰ τοιαῦτα] ταῦτα A ἐγράφη A γεγράφαμεν Δ^w γεγράφηκα Δ^{ap} 26 με V ἁγίας om. A 27 καὶ ὀσιωτάτου SDAΔ om. VMP ἐπισκόπου Δ 28 καὶ VMPSDAΛ^{kr} ταῦτα καὶ Δ^w idem Λ^{1c} ἠβρηνταὶ S εβρηται PA ἠβρηται MΔ^{ap} 29 συναινῶ] κοινωνῶ A